

Hendrik “Henri” Christiaens

Geliefde en betreurde zoon van (Tante) Emilie Christiaens (°21/04/1868 Anzegem - +08/01/1957 Kachtem)

° 22/05/1893 Dottenijs - + 02/01/1915 Gent, Gasthuis

Begraven op de Militaire Begraafplaats Zomergem, Kerkhofstraat

Soldaat bij het 3de Regiment Jagers te Voet van het Belgisch leger. Gekwetst geraakt bij de Slag aan de IJzer op 20/10/1914. Overleden in het Gasthuis van Gent op 2/01/1915 ten gevolge van zijn opgelopen kwetsuren.

Eerst begraven in Mariakerke bij Gent, later in 1923 opgegraven en definitief begraven op het militair plein van het kerkhof in Zomergem

Militair Ereperk Blok S graf rij 3 - graf 3

Intieme herdenking – Stiltemoment - Dinsdag 26 mei 2020

LA PATRIE AUX SOLDATS MORTS (Émile Verhaeren)

Vous ne reverrez plus les monts, les bois, la terre,
Beaux yeux de mes soldats qui n'aviez que vingt ans
Et qui êtes tombés, en ce dernier printemps,
Où plus que jamais douce apparut la lumière.

On n'osait plus songer au réveil des champs d'or
Que l'aube revêtait de sa gloire irisée;
La guerre occupait tout de sa sombre pensée
Quand au fond des hameaux on apprit votre mort.

Depuis votre départ, à l'angle de la glace,
Votre image attirait et les cœurs et les yeux,
Et nul ne s'asseyait sur l'escabeau boiteux
Où tous les soirs, près du foyer, vous preniez place.

Hélas! où sont vos corps jeunes, puissants et fous,
Où, vos bras et vos mains et les gestes superbes
Qu'avec la grande faux vous faisiez dans les herbes?
Hélas! la nuit immense est descendue en vous.

Vos mères ont pleuré dans leur chaumière close;
Vos amantes ont dit leur peine aux gens des bourgs;
On a parlé de vous tristement, tous les jours,
Et puis un soir d'automne on parla d'autre chose.

Mais je ne veux pas, Moi, qu'on voile vos noms clairs.
Vous qui dormez là-bas dans un sol de bataille
Où s'enfoncent encor les blocs de la mitraille
Quand de nouveaux combats opposent leurs éclairs.

Je recueille en mon cœur votre gloire meurtrie,
Je renverse sur vous les feux de mes flambeaux
Et je monte la garde autour de vos tombeaux,
Moi qui suis l'avenir, parce que la Patrie.

Nonkel Richard & Tante (moeder) Emilie

Cher Henri!

Men heeft je bestaan verdoezeld en verzwegen, een waas over je leven gelegd.

Maar vandaag herdenken we jou, met frisse bloemen,

en nemen je op, in ons hart, in onze familie, in onze beste herinneringen. Bij de herinneringen aan jou, die mijn moeder nooit heeft losgelaten.

Rust in vrede - Repose en paix - Rest in peace - Ruhe in Frieden - Descanza en paz

Internet vertelt ons: "Één van de minst bekende Belgische militaire ereperken uit de Eerste Wereldoorlog is terug te vinden op de begraafplaats van het Oost-Vlaamse Zomergem. Oorspronkelijk lagen er in deze gemeente in het Meetjesland bijna tweehonderd gesneuvelde Belgische militairen begraven maar nu resteren er nog honderd en acht, waaronder elf die niet konden geïdentificeerd worden. Dertien van deze gesneuvelden kwamen om in 1914, de rest sneuvelde tijdens de laatste fase van het bevrijdingsoffensief. Tussen 20 oktober en 2 november 1918 werd er zwaar gevochten aan het Schipdonkkanaal - het afleidingskanaal van de Leie - waar de Duitsers hun Hermann-Stellung betrokken en waarbij vooral Ronsele en Zomergem werden getroffen. Het merendeel van de militairen die vandaag in Zomergem liggen kwamen om in deze periode. Tijdens de Tweede Wereldoorlog kwam dit gebied overigens opnieuw in de vuurlijn terecht en verschillende van de militaire standaardzerken op deze site dragen nog de sporen van granaatscherven en kogelinslagen, de stille getuigen van de strijd in mei 1940..."